

היונה המזוהפת

כ אשר שלח נוח את היונה מתיבתו, כדי לבדוק אם קלו המים מעל פני האדמה, הוא יצר אגדה. כאשר חזרה היונה לעת ערב, והנה עלהריות בפיה, היא הפכה סמל.

מא ועד היום, היונה בעלת עלהריות היא סמל השלום עלי אדמות. אולם סמל זה הוא מפוקפק.

המומחים טוענים שהיונה רחוקה מאוד מלהיות עוף טוב-לב, שוחר-שלום ומיטיב לזולתו. לחיפך, היונה מרבה להתקוטט. גרוע מזה: **כאשר היונים מת" קוטטות, עוזב הדבר להסתיות כי רצח — רב שאינו קורה אצל הי עופות הדורסים.**

יש לכך סיבה ביולוגית פשוטה. הדור-ים, כמו העיט הנקי, מצויידים בכלי-נשק קטלניים. אילו נגעו איש ברעהו, היו כלים זה מכבר מעל פני האדמה. לכן דאג הטבע לצייד אותם במערכת-מעצורים, עד מונעת מהם להמשיך במילהמת-אחים עד הסוף המר. הנשק שלהם מיועד רק לצייד. ליונה אין נשק כזה. אין היא זקוקה לו. ממילא גם לא טרה הטבע להתקין בה מעצורים חזקים.

משום כך, כאשר יונה משתוי לדת — זוהי סכנה לכל באי השוי כר. שום עוף מורה אינו מסוכן לי בני-מינו כמו היונה המזוהפת.

כ אשר חושבים על יונים, מבצבצת אוטומטית המוחה של היונה המדופי למת בשוכן המערך — חברה-כנסת אברהם עופר, נסיך הגוש, דוכס השיכון ודאון המנגנון.

מזה שלוש שנים הוא מלך היונים. והנה מתברר כי ליונה המספויי-מת הזאת יש מקור טורף, וכבר נת בלתי-מוגבלת? השתמש בו.

אברהם עופר הוא היום העיקרי של כל המזימות והקנוניות לחיסול הסיעות "הקטנות" בכנסת. לשבירתן ולגירושן. ידידיו טוענים שלא הוא האשם. איש המזימות האמיתי הוא, לדבריהם, חבר-הכנסת יוחנן באדר מחרות. הם מציינים אותו בדמות הנחש בגן-עדן, המפתה את חווה לקטוף את התפוח.

אולם אברהם עופר אינו נערה המימה, כמו חווה אמנו באותו שלב — וגם לגבי היחסים בין חווה והנחש עוד לא ברור לגמרי מי פיתה את מי.

מתקבל יותר על הדעת שקרה היתר: עופר פיתה את באדר די השלות את עצמו שהוא מפתה את עופר. באדר נכנס למכורת, הפי תבך ונתפס — ועכשיו נגזר עליו, ועל סיעת גח"ל כולה, לעשות את מלאכת צמרת מפא"י.

א ין חידוש בעצם הברית הסמוייה בין ראשי מפא"י וגח"ל בכנסת. היא קיימת מזה שנים רבות — עוד מן הימים שבהם לא חלם איש על ממשלת ליכוד-לאומי.

בימים הטובים ההם ניצח על ברית זו הוגו אזניה-באדר. הם חילקו את עמדות-המפתח בכנסת. דאגו לסלק את הסיעות הקטנות מן הוועדות החשובות. הסיעה חדרה לראשונה סיעה חדשה ולו חמת לכנסת. דאגו לשנות לכבודה את התקנון, כדי לחסום בפניה את דרכי-הפעולה החשובות ביותר. אבל ברור אניה לא היה אדם בוטא-לי. היו לו מעצורים. ידידיו אמרו עליו שלעולם לא ינעץ סכין בגבו של מישהו, מבלי לחטא תחילה את הלהב, כדי שי האיש לא ימות. חלילה, מהרעלת-דם.

החידוש בזיווג עופרי-כאדר הוא כהיעלם מעצורים עדינים אלה.

ט ינכון חדש, סיגנון ברוטאלי וציני, חדר ליונה הפוליטית עם הפיכת אברהם עופר למוציא-לפועל של מפא"י. מטרתו היא להשיג למערך רוב מוחלט בכנסת הבאה, בכל מחיר.

איש כמוהו אינו יכול לסמוך על הכרעת הבוחר. אישיות כאריזמטית יכיר לה, אולי, לשכנע את עצמה שהודות להר פעתה בראש המחנה. יתקבצו אליו הניי-דחים מכל עבר וינהילו לו רוב מוחלט. עופר אינו לוקה בשיגעון-הגדלות. הוא יודע מה הן האפשרויות. דרכו אינה דרך האריה. אלא דרך השועל.

לכן הוא רוצה להבטיח את הגי שמת המטרה בדרכים שאינן תלוי

כנה עצמה הממונה בשיטה הי שניה. עופר מקווה להצליח כמי שימה בלתי-אפשרית: להבטיח למערך שילטון טוטאלי במדינה בעזרת ידיו המורמות של גח"ל.

להט המורפני של אברהם עופר אינו נובע רק מפטריוטיזם מיפלגתי שאיבד את מעצוריו. יש לו מניעים הרי בה יותר אישיים.

לעופר יש אמוביציות קיצוניות. אין הוא מתכוון רק להגיע למעמד של שר חשוב בממשלה הבאה — עלייה מהירה ומסחררת כשלעצמה, בהשוואה ל-נתיבי-הייסורים שעובר עסקן מפא"י שיגר רתי במידבר המיפלגתי עד שהוא מגיע אל גבולות הארץ המובטחת.

כאיש הגוש, הוא מתכוון גם להשתלט

מין עוף שכזה — האם זו יונה?

על המיפלגה עצמה ולרשת את מקומו של פינחס ספיר כדיקטאטור מאחורי-הקלעים. משום כך, נועדה לתוצאות הי בחירות הקרובות חשיבות מכרעת על הקאריירה האישית שלו.

כי אברהם עופר קיבל על עצמו את ניהול הבחירות האלה מטעם המערך. כל ניצחון יהיה ניצחונו — וכל תבוסה, תבוסתו האישית.

משום כך אין עופר מוכן להשתתף במישחק הרולטה הדמוקראטית, ולסמוך על סיבוב הגלגל. הוא רוצה להבטיח לחלוטין שמיספר המנדטים של המערך לא יירד, ולעשות את הכול כדי שיעלה. אם יפסיד המערך שניים-שלושה מנדטים, יהיה זה אסון אישי לעופר. אבל אם הוא יפסיד אחוז אחד או שניים בקלפי, ובאותה שעה יעלה בכמה מנדטים בכנסת — יהיה זה ניצחון.

כי מה שיראה ברבים הוא מיספר מר המושבים בכנסת — ולא חשי בון האחוזים.

בעזרת ניצחון כזה, יוכל עופר לצעוד לקראת השתלטות על המערך. המכשיר העומד לרשותו הוא הגוש. זהו מיעוט קטנטן במערך הענקי — אבל המיבנה המיוחד של דינוואור זה מאפשר לגוש להשתלט על כולו.

השיטה היא שיטת המעגלים בתוך-מעגלים.

כאשר הגוש מחליט משהו, הוא דואג לכך שהחלטה תתקבל במפא"י אחרי

שמפא"י החליטה. היא דואגת לכך שה החלטה תתקבל עליידי מיפלגת-העבודה, בה יש למפא"י רוב. אחרי שמיפלגת העבודה החליטה, היא דואגת לכך שה החלטה תתקבל עליידי המערך, בה יש לעבודה רוב. אחרי שהמערך החליט, הוא דואג לכך שהחלטה תתקבל עלי ידי הקואליציה, בה יש למערך רוב. והחלטה הקואליציה היא החלטה הממ של. הכנסת, המדינה.

ובכן: בעזרת מערכת גלגלי-שיניים, משליט גלגל אחד את רצונו על המר דינה כולה — למרות שהוא מהווה מיעוט מבוטל שבמבוטל בציבור.

אילו כל ראשי הגוש גם יחד היו מתייצבים ברשימה נפרדת בפני ציבורי-הבוחרים, לא היו עוברים את אחוזה-הסלימה הקיים.

כך משתלבות המזימות הקטנות-לכאור רה של עופר בכנסת, בעזרתו האדיבה של יוחנן באדר, בתכנית מקיפה להשל תלטות על המדינה, על משאביה ועל עמדות-הכוח שלה. יונה זו מגביהה עוף, ומכמה הוא כמכט הנקי.

ש השואלים: אולי זה טוב? מה רע ביונה טורפת, כל עוד היא יונה? האם לא יוטב למדינה עם איש כמו אברהם עופר, יונה מדופלמת, ישתלט על עמדות-המפתח במדינה?

זה מעורר שאלה מעשית ומוסרית. השאלה המעשית: האם היוי נה הזאת היא כאמת יונה?

בממלכת העופות שלנו, ציפורים רבות מתקשטות בנוצות לא-להן, עד שקשה מאוד לסווג את בעלי-הכנף.

מפני שלוש שנים נשא עופר כמה נאומים יונתיים בכנסת, ואף העלה על עצמו את זעמה של גולדה מאיר. אבל מאו לא נשמע קול התור בארץ המערך.

בשעתו היה נדמה כאילו פינחס ספיר יעלה במהירות בשמי המופי לגה, וכי על כן כדאי לעוף בלהקי תו. אבל בינתיים הפכה גולדה מאיר לשליטה-יחידה, וכל ראשי המופינה מתחנפים אליה ומתי רפסים בפניה. היונים של המערך אינן יוצאות מכלל זה.

אם יש יונים אמיתיות במערך — מדוע אינן לוחמות? היכן המאבק היומי יומי נגד הסיפוח הזוחל של משה דיין, נגד הנוקשות הטוטאלית של גולדה מאיר? כאשר נוצרות יוסריום, "עובדות" מטשחים והנפס הציבור, כאשר קמה מציאות הבורסת כל אפשרות של שלום לשנים רבות — האם יכולה יונה אמיר תית להתחנף לגולדה, "מטעמים טכסיסיים" היונים במערך אינן נאכקות. גול רה מנחה את המדינה, ותמשך לנהל אותה גם אחרי הבחירות. וי כל פעולת אברהם עופר מכוונת לחסל את הכוחות הנאכקים למען השלום בציבור ובכנסת.

הו הצד המעשי. יתכן שהצד המוסרי חשוב עוד יותר.

אין אדם יכול להיות שוחר-שי לוב אמיתי, זוחם אמיתי למען צדק וקידמה, כשיש לו השקפת-עולם שג גאנגסטר מצוי.

המאבק על השלום מצריך כוונות להקרבה עצמית. מפני שלעולם לא יהיה פופולרי כתרועת שוחר המילחמה והי סיפוח. מי שכל שאיפתו היא לעשות קאריירה, בכל האמצעים, לא יעמוד לעולם במבחן אמיתי במערכה זו.

כאשר מופעלות שיטות גאנגסטריות כדי להשיג, ככניול, מטרה טובה — קשה מאד להאמין שהמטרה היא טובה. אלוהים יגן עלינו מפני ה"ידי נים". מפני הניצנים נתגונן בעצמנו.